

Attende Møde.

Onsdagen den 8de Januar Kl. 1.

Forhandlingsprotocollen for forrige Møde blev oplæst og vedtagen.

Formanden: Ifølge det mig af Thinget i et tidligere Møde givne Hverv har jeg havt den Ære idag at overbringe Hs. Maj. Kongen Thingets Lytønsning i Anledning af Aarsffikset. Hs. Majestæt har paalagt mig at bringe Thinget hans Hilsen og Tak, hvortil Hs. Majestæt har føjet Ønsket om Held for Fædrelandet, idet han tillige udtalte, at Fædrelandets Lykke er Betingelsen for Kongens Lykke.

Jeg skal meddele, at jeg ved Folkethingsmanden for Ringkjøbing Amts 4de Valgfreds (P. Nielsen) har modtaget et Andragende til Folkethinget fra N. Petersen af Høslund, Ringkjøbing Amt, angaaende Foranstaltninger til Hedernes Opdyrkning, hvilket Andragende efter den nævnte ærede Rigsdagsmands Ønske vil blive henlagt i Læsesalen. — Derhos har jeg fra Forpagter Christian Carl Sørensen af Bakkegaard ved Aalborg modtaget et Andragende til Rigsdagen om, at der maa blive tillagt ham et Bidrag til hans Børns Underhold og Opdragelse i Anledning af, at hans Kone er bleven dræbt ved et Vaadestud af de Militaire. Dette Andragende vil ligeledes blive henlagt i Læsesalen.

Efter Dagsordenen gik man derpaa over til:

Fortsettelse af første Behandling af „Forslag til Lov om Menighedernes Deeltagelse i Valget af deres Præster“.

M. C. Hansen: Jeg er i det Tilfælde, at jeg begjærede Ordet iforgaars, men efter den lange Forhandling, som har fundet Sted i denne Mellemtid, er det Meste af det, som jeg kunde ønske at sige om denne Sag, allerede udtalt af Andre, og jeg kan derfor fatte mig meget kort. Jeg kan i det Væsentlige henholde

mig til, hvad der i Mødet igaar blev udtalt af det ærede Medlem for Svendborg Amts 3die Valgfreds (S. A. Hansen), og jeg skal kun i enkelte Punkter tillade mig et Par Bemærkninger. Hvor megen Modstand dette Lovforslag end har mødt fra forskjellige Sider, saa kommer denne Modstand mig ikke ganske uventet. Man kan godt begribe, at et Lovforslag som dette, der navnlig i eet Princip var nyt, vilde møde en ikke ringe Modstand. Hvad der imidlertid har glædet mig under denne Sags Behandling, er, at en stor Deel af dem, som erklærede sig for Modstandere af Lovforslaget i den Skikkelse, som Forslaget har, billigede dets Grundtanke, erklærede den Grundtanke for naturlig, der gaaer igjennem hele det nærværende Lovforslag. Dette lader dog haabe, at, er denne Tanke naturlig, saa maa den ogsaa i Tiden komme til Gjennemførelse, og jeg har det sikke Haab, at den Tid ikke maa være fjern, da der maa gjøres Forandringer i det nu Bestaaende i den Retning, som af os er antydet i nærværende Lovforslag. Jeg har saameget mere dette Haab, som den høitagtede Kirkeminister har erklæret, at ogsaa han vil arbejde hen til Forandringer i det Bestaaende, arbejde hen til, at Menighederne faae en Meddeeltighed i Valget af deres Præster. Det lod rigtig nok til, at den høitagtede Kirkeminister først vilde have en Kirkecommission, og naar den var hørt, saa kunde der maaskee komme et Lovudkast igang, men jeg vil dog dertil bemærke, at vi allerede have ventet i en lang Aarrække, og man maa forundre sig over, at denne Sag ikke tidligere er bleven ordnet; man maa forundre sig over, efterat vi i næsten 20 Aar have havt en fri Forsatning, at Menighederne endnu ikke have havt den mindste Deeltagelse i Valget af deres Præster, og jeg kan ikke Andet end skønne, at skulle vi vente, indtil vi have havt en Kirkecommission, og skulle vi vente, indtil den saaer udrettet Noget i denne Sag, saa kunne vi maaskee gjerne komme til at vente i 20 Aar endnu. Men, som sagt, da den høitagtede Minister har erklæret, at han vil arbejde alvorligt for denne Sag, arbejde hen til, at Menighederne kunne faae Meddeeltighed i Valget af deres Præster, haaber jeg ogsaa, at den høitagtede Minister ikke vil være